

ALPARSLAN TÜRKESİN TÜRK DÜNYASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Doç. Dr. Mehmet GÜNAL

Giriş: Türkeş'te Türkçülük ve Milliyetçilik Fikrinin Oluşumu

Milliyetçi Hareket Partisi'nin kurucusu ve Türk dünyasının Başbuğu Alparslan Türkeş, 1917 yılında Lefkoşe'de doğdu ve 1933 yılında ailesiyle birlikte anavatanı Türkiye'ye göç etti. Türkeş'in doğum yeri ve göçüyle yazıya başlamamın sebebi, aslında hayat çizgisini belirleyen millî duyguların oluşumunun ve Türk dünyasına ilişkin paralel fikir ve öngörülerini olan Atatürk'ün Sovyetler Birliği'nin dağılacağına dair öngörüsünün aynı yıla rastlamasıdır. Türkeş ailesi Kıbrıs'tan göçerken bindikleri İtalyan bandıralı geminin Türk karasularına girdikten sonra Türk bayrağının çekilişini gözyaşı, sevinç ve gururla seyrettiği hatıralarında yer almaktadır. 1933 yılı aynı zamanda Atatürk'ün sonraki bölümlerde ele alacağımız Sovyetler Birliği'nin dağılacağına ilişkin öngörüsünü açıkladığı yıldır.

Türkeş'in doğduğu dönem, dünyanın yeniden şekillendiği ve paylaşım savaşlarının yaşandığı yıllardır. Onun doğduğu 1917 yılında Birinci Dünya Savaşı hâlen devam ediyordu. Avrupa'nın "hasta adam" ilân ettiği Osmanlı İmparatorluğu'nun topraklarını paylaşmak üzere işgal eden yedi düvele karşı Türk milleti Mustafa Kemal'in önderliğinde Kurtuluş Savaşı'na girişti ve kazandı.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında çöküşü durdurmak için farklı fikirler tartışılmaktaydı. İslâmcılık, Osmanlıcılık, Türkçülük gibi fikirler tartışılmaktaydı. Tanzimat'ın ilânından sonra dikkat çeken ayrılıkçı düşünceler, 1908'de İkinci Meşrutiyet'in ilânı ile birlikte rahatsız edici kıpırdanışlar ve isyanlar hâlini almaya başlamış, Ermeni çeteleri başta olmak üzere etnik ayrılıkçılar ayaklanmaya yönelmişlerdi. Bu gelişmelerin önüne geçebilmek için Osmanlıcılık ve İslâmcılık gibi akımlar geliştirilip uygulamaya konulmuştu. Bu akımların millî birliği ve bütünlüğünü korumaya yetmeyeceği anlaşılınca, ülkenin sorunlarıyla ilgilenen aydınlar çareler aramaya yöneldi.

Aydınların Türk toplumunu bilinçlendirmek için gerekli tedbirleri ve yöntemleri düşünmeleri, bunu gerçekleştirecek sistemli çalışmaları planlamaları, sonra da

onları hayata geçirmeleri gerekiyordu. İşte bu amaçlarla 1912 yılında kurulan Türk Ocağı çatısı altında buluşan Türk milliyetçileri çözüm olarak Türkçülüğü ortaya koydular.

İşte imparatorluktan cumhuriyete, yani millî devlete geçiş sürecinde yaşanan fikir tartışmaları ve bu çerçevede tartışılan milliyetçilik fikri, hem cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün hem de Milliyetçi Hareket Partisi'nin kurucusu Başbuğ Alparslan Türkeş'in fikirlerinin oluşmasında önemli ölçüde etkili olmuştur.

Atatürk'ün "fikirlerimin babası" dediği Ziya Gökalp ile birlikte Gaspıralı İsmail Bey, Hüseyinzâde Ali Bey, Ağaoğlu Ahmet Bey ve Akçuraoğlu Yusuf Bey gibi şahsiyetler, hem Türk milliyetçiliği fikrinin hem de Türk dünyasına olan ilginin yayılmasında önemli etkide bulunmuşlardır. Türkeş'in "dilde, fikirde, işte birlik' şiarı daima yolumuzu aydınlatan bir düstur olmalıdır" dediği Gaspıralı İsmail Bey, çıkardığı Tercüman Gazetesi ve yazdığı yazılar ile Türk dünyasına büyük hizmetlerde bulunmuştur. Kültürel ve siyasî Türkçülüğün Azerbaycan'da ilk yayıcısı olan Hüseyinzâde Ali Bey, Ziya Gökalp ve arkadaşlarına Turancı fikirler aşılacaktır.

Rusya'daki 1905 Meşrutiyeti'nden sonra "Milletler Meselesi"nin hâlli için kurulan komitede Azerbaycan temsilcisi olan ve daha sonra 1908 yılında Rusya'da rejimin baskısından kaçarak Türkiye'ye gelen Ağaoğlu Ahmet Bey de Türk Ocağı tarafından çıkarılan Türk Yurdu Dergisi'nin ilk sayısından itibaren Türkçülük fikrinin gelişmesi için uğraşmış ve bu amaçla yazılar yazmıştır.

Akçuraoğlu Yusuf Bey ise Rusya'da kaleme aldığı ve Mısır'da basılan "Üç Tarz-ı Siyaset" adlı makalesi Osmanlıcılık, İslâmcılık ve Türkçülük düşüncelerini ele almış ve Tanzimat'tan itibaren oluşan Türkçülük düşüncesini bir siyaset programı hâline getirmiştir. Türkçülüğün devlet siyaseti olması gerektiğini öne süren Akçuraoğlu şöyle demiştir:

"Türk birliği Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Türkleri din ve ırk bakımından birleştirecek, ayrıca Türk aslından olmayan bir derece Türkleşmiş unsurlar da Türklükte temsil edilecek ve hiç temsil edilmemişlerle daha millî vicdana sahip olamamış bulunanlar da Türkleştirilecektir. Asıl önemli olan dünyaya yayılmış bulunan Türklerin birleşmesi ve büyük bir milliyet-i siyasiye meydana gelmesidir, bu Türkçülük sayesinde olacak ve Türk toplumlarının en kuvvetlisi, en ileri ve uygarı Osmanlı Devleti bu işte esas rolü oynayacaktır."

Türkeş'in "davanın ilhamını aldığı âlim" dediği ve Türkçülüğün sosyolojik temellerini oluşturan Ziya Gökalp Türk Yurdu Dergisi'nde yayınladığı "Türkleşmek – İslâmlaşmak – Muasırlaşmak" başlığını taşıyan makaleler dizisinin yanı sıra yazdığı birçok eserle Türk milliyetçiliğinin sistemleştirilmesine çok önemli katkıda bulunmuştur. Gökalp'e göre; "Türkçülük, Türk milletini yükseltmek demektir. Millet, ne ırkî, ne kavmî, ne coğrafi, ne siyasî, ne de idarî bir zümredir. Millet, lisanca, dince, ahlâkça ve bediyatça müşterek, aynı terbiyeyi almış fertlerden mürekkep bir harsî zümredir."

Alparslan Türkeş'in, Türk milliyetçiliğinin ve Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk'ün "fikir babası" olan Ziya Gökalp'in vefatının 50. yılında yaptığı konuşma bu kapsamda çok anlamlıdır. Türkeş bu konuşmasında şöyle diyordu:

"Türk milliyetçiliğinin yolu, Ziya Gökalp Bey'den kuvvet alan bir yoldur. Elbette yaşadığımız günler yeni şartlar getirmiştir. Bu yeni şartlara göre prensiplerde bir takım tadiller yapılacaktır. Ama ana temel değişmemiştir: Türkleşmek, İslâmlaşmak, muasırlaşmak bugün de değerini muhafaza eden temellerdir..."

Kısacası Alparslan Türkeş, Türklük ve Türkçülük şuuruyla bilenmiş, birçok fikir adamından feyz almıştır. Daha çocukluk çağlarında İngiliz işgalini ve zulmünü yaşamış, esaret altındaki milyonlarca Türk'ün derdiyle dertlenmiş bir genç olarak, Kuleli Askerî Lisesi'nde okurken Nihâl Atsız'ın fikirleriyle tanışmıştır. Düşlerindeki Türklük anlayışını, fikirlerinden faydalandığı yukarda bahsettiğimiz aydınların yanı sıra, Atsız'ın şiirlerinde, romanlarında, makalelerinde bulmuştur. Daha sonra Atsız'ın kendisi ile tanışmış, bu tanışma ve günler geceler süren fikir tartışmaları, onun fikri altyapısına ve mücadele azmine önemli katkıda bulunmuştur.

Türkeş'in hayatında önemli bir yeri olan Nihâl Atsız ve Türkçülerin tutuklanmasıyla alevlenen ve cadı avına dönüşen 3 Mayıs 1944 olayları, İkinci Dünya Savaşı'nın gidişatı ile ilgilidir. 1944'te bu tür bir davanın başlaması Rusya'nın baskıları ile yakından alakalıdır. Dönemin Türk hükûmeti, savaşı kaybedeceği anlaşılan Almanya'ya karşı sert durduğunu gösterebilmek için aradığı fırsatı Nihâl Atsız'ın başbakana mektupları ile yakalamıştır. Kısacası, Türkçüler üzerinde şiddet uygulanarak Ruslar bir şekilde memnun edilmeye çalışılmıştır.

Dönemin Başbakanı Şükrü Saraçoğlu, işte o günlerde TBMM'de bir konuşma yaparak. "Ben Türkçü bir başbakanım... Türkçülük bizim için kültür meselesi olduğu kadar bir kan meselesidir." demişti. Saraçoğlu'nun konuşmasıyla başlayan olaylar zinciri, Nihâl Atsız'ın mektuplarıyla devam etmiş, 3 Mayıs 1944 tarihli milliyetçilerin gösterisi ile sona ermiştir. İsmet İnönü'nün 19 Mayıs Nutku ile yeni ve çok farklı bir boyuta taşınan ve maksatlı bir şekilde "Turancılık Davası"na dönüştürülen hâdiseler, Türkçülük ve Türk milliyetçiliği için önemli bir nirengi noktası olmuştur.

3 Mayıs 1944 günü Nihâl Atsız ve arkadaşlarının öncülüğünde başlayan Türkçülük yürüyüşünden hemen sonra, iktidarın dünyadaki güç dengelerindeki kayma nedeniyle açtığı davada Türkeş de tutuklanmıştır. İşkenceler, tabutluklar, psikolojik yıldırma uygulamaları sonrasında 20 Ekim 1944'te hâkim karşısına çıkarılan Türkeş, davasının haklılığını "Diğer sanıklar gibi bana da vatan hainliği isnat edilmiştir. Bunu şiddetle reddederim. Ben yeryüzünde her şeyden çok milletimi ve vatanımı severim. Kelimenin tam manâsıyla milletsever bir Türk subayıyım." cümleleriyle özetlemiştir.

Türkeş'in Nihâl Atsız'a yazmış olduğu mektuplar dava sürecinde karşısına çıkarılmış ve sorguya çekilmiştir. Hükûmeti devirmek amacıyla ihtilâl hazırlığı yapmakla

suçlanan Türkes, suçlamaları reddetmiş ve şöyle demiştir: “Biz, milliyetçiyiz. Biz bütün Türklerin, dünyada yaşayan Türklerin mutlu olmasını istiyoruz, esaretten kurtulmasını istiyoruz. Yani bu fikir, eğer Turancılıksa; bu fikri taşıyoruz. Biz komünizme karşıyız. Komünizm ideolojisi, beğenmediğimiz bir siyasî ve iktisadî görüştür. Biz milliyetçi yazılar yazmayı, memlekete hizmet kabul ettik. Onun için, Orkun Dergisine yazı gönderdim. Nihâl Atsız Bey’le zaman zaman memleket meseleleri üzerine mektuplaştık.”

Yargılama esnasında Türkes ile mahkeme başkanı arasında cereyan eden “Türk Birliği” konusundaki tartışma sırasında Türkes’in geleceğe yönelik şu ifade ve tespitleri oldukça dikkat çekicidir. Hâkimin Turancılık hakkındaki fikirlerini sorması üzerine Türkes:

“Benim fikrime göre her şeyden mühim olan vesair sahada en ileri dereceye ulaşması için çalışmak lâzımdır... Turan, yani Türk Birliği yalnız Asya’dakiler değil, bütün Türklerdir. Yani ilmî manâsından başka olarak Türkiye’dir. Memleketimizin ilim, irfan, sanayi, iktisadî bütün yeryüzündeki Türklerdir. Yani Türk Birliği yalnız Asya’dakilerle değil, Bulgaristan’daki, Yunanistan’daki vesair yerlerdeki Türkleri de içine alan bir mefhumdur.”

Türkes savunmasının devamında 1990’lı yıllara ışık tutarcasına Sovyetler Birliği’nin dağılabileceğini, Turancılık hareketlerinin daha da hızlanabileceğini, Rus ve İngiliz işgali altındaki Türk topraklarının esaretten kurtulabileceğini şu cümlelerle ortaya koymuştur:

“Efendim, meselâ 1917 de olduğu, gibi 1965’te veya 1999’da Rusya’da bir ihtilâl zuhur edebilir. O zamana kadar Türkiye harp endüstrisi bakımından da, ilim ve irfan bakımından da ilerlemiş bulunur. Ve Türkiye’nin müzaheretini ile bu birliğe doğru yürünebilir. İşte fırsat budur.”

Bilindiği gibi Atatürk de Cumhuriyetin onuncu yılında 1933’te Sovyetler Birliği’nin dağılacağına ilişkin olarak benzer öngörülerde bulunmuş ve dış Türklerle ilgili şöyle uyarıda bulunmuştu:

“Bugün Sovyetler Birliği dostumuzdur, müttefikimizdir. Bu dostluğa ihtiyacımız vardır. Fakat yarın ne olacağını kimse bugünden kestiremez. Tıpkı Osmanlı gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan gibi parçalanabilir, ufalanabilir. Bugün elinde sınımsız tuttuğu milletler avuçlarından kaçabilirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir. Bizim dostumuzun idaresinde dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimiz vardır. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız. Hazır olmak yalnız o günü susup beklemek değildir. Hazırlanmak lâzımdır.

Milletler buna nasıl hazırlanır? Manevî köprüleri sağlam tutarak. Dil bir köprüdür, inanç bir köprüdür, tarih bir köprüdür... Köklerimize inmeli ve olayların böldüğü tarihimize içinde bütünleşmeliyiz. Onların bize yaklaşmasını beklememeliyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekir.”

Atatürk'ün öngörüsünden 58 yıl, Alparslan Türkeş'inkinden 47 yıl sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği dağılmış ve Sovyetler Birliği'ni teşkil eden cumhuriyetler bağımsızlığını kazanmışlardır. Beş Türk devleti de bağımsızlığını ilân edenler arasında olmuştur. İlk yıllarda Türkeş'in de katkılarıyla bazı gelişmeler sağlanmışsa da Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerinin uyguladığı yanlış politikalar yüzünden ilişkiler istenen düzeye getirilememiştir.

Türkeş'in Eserlerinde Türk Birliği ve Turancılık

Alparslan Türkeş'in dış Türklerle ilgili görüşleri birçok konuşmasında ve eserlerinde ayrıntılı olarak yer almaktadır. Özellikle "Türkiye'nin Meseleleri", "Temel Görüşler" ve "9 Işık" adlı eserlerde ve TBMM'de yaptığı konuşmalarda bu konularda ayrıntılı bilgi bulunmaktadır. Burada bunların bazı bölümlerini özet olarak okuyucuların dikkatine sunulmaktadır. Örneğin, Türkeş dış Türklerle neden ilgilenilmesi gerektiğini şöyle açıklamıştır:

"İster Türkiye içinde, ister dışında, ister evrende nerede olursa ol-sun Türk Milliyetçisi, oradaki Türklere karşı ilgi ile, saygı ile doludur. Mademki bizim milletimizdendirler, onlarla bizden başka kim ilgilenecek? Onlarla ilgilenmeliyiz. Bu, milliyetçilik anlayışımızın bir prensibidir. Yalnız bu prensibin işlenmesi bir şarta bağlıdır: Onlarla ilgileneceğiz ama onlara sevgi göstermek hiçbir şekilde Türk Devletine ve milletine zarar vermemelidir. Bu şarta bağlı olmak kaydıyla onlarla ilgileneceğiz. Eğer zarar doğacaksa derhâl bu münasebetten vazgeçeriz.

Neden? Çünkü Türkiye yeryüzündeki Türklerin tek bağımsız devletidir. Onu hiçbir tehlikeye sokmamak, büyük Türkçülük fikrine en büyük hizmettir. Niçin onlarla ilgileneceğiz? Eğer Türk fikir hareketleri tarihini incellerseniz, başlıca dört fikir akımı görülür."

Bu kapsamda Ümmetçilik ve Osmanlıcılık akımlarına değin-dikten sonra üçüncü akım olan Türkçülüğe ilişkin görüşü, aslında Türk Dünyasına bakışının bir özeti niteliğindedir:

"Osmanlıcılık fikrinin de iflâsı ile yeni bir fikir doğdu: Türk'e Türk'ten başkasından fayda yoktur. Çünkü Osmanlıcılık var diyerek Balkanlara, Suriye'ye, Hicaz demiryolları ve diğer alt yapı tesisleri yapıldı. Ama Anadolu fakir kaldı. Bakımsız perişan bir vaziyetteydi ve bu noktadan itibaren bu fikir doğdu. «Biz kendimize dönelim» dediler. Aynı zamanda Türkiye dışındaki Türkler de harekete geçti. Birbirleriyle irtibat kurdular, gazete, dergi çıkardılar. Bunlar «Biz Türk'üz, Türk'e Türk'ten başkasından fayda yok, biz kültür bağlantımızı kuvvetlendirip birlik olalım» dediler ve böylece Türkçülük akımı başlamış oldu."

Dördüncü akım olarak ise Türk Birliği fikrini ele alan Türkeş, diğer bir deyişle Turancılığı ise şöyle tanımlıyor:

"Turancılık: Turan asıllı bütün milletlerin, kavimlerin bir devlet, bir bayrak altında birleşmesi fikridir. Bu fikir Macarlar, Finler ve Mişer Türkleri tarafından

ortaya atıldı. İlmî anlamda Turancılık budur. Halk dilinde ise Azerî, Kerkük, İran, Kırım, Türkistan Türklerinin birleşmesidir.”

İlmî Turancılığın yanı sıra Pantürkizm (Türk Birliği) akımını ve bu akımın sınırlarını geniş bulanların Pantürkmenizm (Türkmen Birliği) adı önerdiğini belirten Türkeş; fikirde, dilde, her şeyde Türkçülük esasını kabul eden Türk Ocağı'nın, özellikle de bu fikirlere öncülük eden Ziya Gökalp'in etkisiyle bu fikirlerin yayıldığını ifade etmiştir.

Aslında bu sözler Türkeş'in Türk Dünyasına bakışının çok kısa ve çarpıcı bir özeti niteliğindedir. Atatürk'ün önderliğinde kazanılan Kurtuluş Savaşı sonrasında Türk milliyetçiliği akımının doğduğunu, bunun yanı sıra Türkçülükten ürkenlerin ise Anadoluculuk fikrini ileri sürdüklerini belirten Türkeş; bunlara karşı Türkiye'nin yükselmesini ve güçlü olmasını sağlayacak bir fikir olarak “Dokuz Işık” doktrinini ortaya attıklarını söylemekte ve sözlerini şöyle tamamlamaktadır:

“Bu fikri bir siyasî partide aksiyon yaptık. Bu, Türk milletini sevmek, Türk'e bağlanmak, Türk gibi düşünmek, Türk milletini yüceltmek, Türkiye'ye zarar vermemek kaydı şartıyla dış Türklerle ilgilenmek, onların bağımsızlığını kazanıp, kalkınmasına yardımcı olmaktır. Asla silâha sarılıp etrafa saldırmak değildir. Bu şartı tekrar ediyorum: Türkiye'ye zarar vermemek kaydı şartıyla onlarla ilgileneceğiz.”

MHP'nin kurulmasıyla birlikte o güne kadar bir fikir hareketi olarak varlığını sürdüren Türk milliyetçiliği, “Millî Doktrin Dokuz Işık” ile bir siyasî partinin programına girmiş oldu. Dokuz Işık'ın ilk ilkesi olan “milliyetçilik” ilkesine baktığımızda Türkeş'in Türk dünyasına ilişkin olarak yukarıda özetlediğimiz görüşlerini daha açık ve geniş bir şekilde görebiliriz. Başbuğ Alparslan Türkeş, Millî Doktrin Dokuz Işık adlı eserinde, Türk Birliği Ülküsünü şöyle ifade etmiştir:

“... Türk Birliği ülküsü, yeryüzündeki bütün Türklerin bir millet ve devlet hâlinde, bir bayrak altında toplanması ülküsüdür. Bunun tahakkuku, bazı kimselere ilk bakışta imkânsız gibi görünebilir. Birçok kimseler bunu zararlı bir hayâl (ütopi) olarak da vasıflandırabilir. Fakat unutmamak lâzımdır ki, her hakikat önce hayâl ile başlar. Yine hatırlamak gerekir ki 1919 yılında hür ve müstakil bir Türkiye kurmak için Anadolu'da dünyanın galiplerine karşı savaşa girişmek de çılgınlık ve hayâl diye vasıflandırılmıştı. Fakat inanmış ve kendilerini bir ülkeye vermiş olanlar, yurdu kurtarmaya ve müstakil bir Türkiye meydana getirmeye muvaffak oldular. Türk Birliği de sistemli çalışmak, fırsat kollamak ve her şeyden önce Türkiye'yi korumak ve yükseltmeğe çalışmak suretiyle bir gün elbet hakikât olacaktır...”

Atatürk ve Türkeş Haklı Çıktı: Sovyetler Birliği Dağıldı!

1933 yılında Atatürk'ün, 1944 yılında ise Alparslan Türkeş'in Sovyetler Birliği'nin dağılacağına ilişkin öngörülerini, 1991'de gerçekleşmiş ve tarih bu iki lideri haklı çıkarmıştır. Bu dağılmanın ardından bağımsızlıklarına kavuşan Türk Cumhuriyetleri ile ilişkilerimizin nasıl ve hangi şartlar altında gelişeceğine ilişkin görüş ve

önerilerini değişik vesilelerle kamuoyu ile paylaşan Türkeş, TBMM’de 12 Aralık 1991 tarihinde yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir:

“... Sovyetlerdeki Türk Cumhuriyetleri ve muhtar bölgelerdeki Türk yönetimleri konusu bugüne kadar Türkiye’nin dış politikasında hiç yer almamıştır. Türkiye dış politikasını Sovyetler Birliği’ne göre ayarlamıştır. Ama dünyadaki gelişmeler, Sovyetler Birliği’ndeki yeni oluşumlar ve dünyanın diğer yerlerindeki yeni gelişmeler, Türkiye’nin bundan sonra ilişkilerini nasıl ayarlayacağı gibi konuları getirmiş bulunmaktadır. Daha önce Türk Dışişleri, doğrudan doğruya Sovyetler Birliği’ni hedef almış; bunların içinde bulunan Türkler hiç konu edilmemiştir. Hatta Türkiye’imizde çeşitli sebeplerle Türkiye dışındaki Türkler konusunu ele almak, hele siyasî alanda korkulu bir konu olarak görülmüştür, bunu söz konusu edenler suçlanmıştır, küçük görülmüşlerdir...”

... Bildiğiniz gibi, siyaset alanında uzun zamandan beri bulunmuş eski bir arkadaşınız olarak ömrümün 55 yılını bu konularla uğraşarak geçirdim. Birleşmiş Milletler’in son zamanlarda yapmış olduğu istatistiklere göre, yeryüzünde en çok konuşulan diller arasında Türkçe beşinci sırayı almaktadır. Birinci sırada Çince, ikinci sırada İngilizce, üçüncü sırada İspanyolca, dördüncü sıra-da Arapça ve beşinci sırada Türkçe geliyor, yani bu sıralamaya göre birçok felaket yaşamış olmasına rağmen hâlâ Türk milleti yeryüzündeki en kalabalık milletlerden birisidir. ‘200 milyon insan Türkçe konuşuyor’ demek, ‘200 milyon Türk vardır’ demektir...

... Sovyet İmparatorluğu dağılmaya ve çözülmeye başlamıştır. Burada yaşayan beş Türk Cumhuriyeti bulunmaktadır; bunlar Azerbaycan, Türkmenistan, Özbekistan, Kırgızistan ve Kazakistan’dır... Bunları dikkate aldığımız zaman Türk Cumhuriyetleri ile Türkiye’nin dış münasebetleri, dış politikası ne olmalıdır? O cumhuriyetlerin jeopolitik özelliklerini göz önüne alarak, sahip oldukları ekonomik imkânları, kaynakları dikkate alarak, sosyal yapılarını dikkate alarak ve Türk olmayan diğer birimlerin, Ermenistan gibi, Gürcistan gibi ve diğerlerinin de durumlarını dikkate alarak Türkiye’nin politikası ne olmalıdır diye akılcı ve ilmî esaslara dayalı yeni bir siyasî plana ihtiyacımız vardır. Böyle, hazırlıksız, rastgele, ayaküstü tutumlarla bu dış politika düzenlenemez...

... Bunlar soy itibarıyla, din itibarıyla bizimle aynı olan insanlarımızdır, kardeşlerimizdir ve kendileri, bize karşı sevgi beslemektedirler. Türkiye’yi sevmektedirler, Türkiye’den önderlik beklemektedirler. Binaenaleyh, onların bu özelliklerini de dikkate alarak ve Türk olmayan diğer cumhuriyetleri tanımamızın da bunlar üzerinde ne gibi etkileri olacağını dikkate alarak, yeni ilmî esaslara dayalı bir politika planlaması yapmaya ihtiyaç vardır...”

1993 yılının Mart ayında yapılan Türk Devlet ve Toplulukları Dostluk, Kardeşlik ve İşbirliği Kurultayı’nın açılış konuşmasında ise Türkeş bu çizdiği çerçeveyi daha açık bir şekilde ifade etmiş, ilişkilerin sınırını da net olarak şöyle çizmiştir:

“Türk toplulukları arasında yakınlaşma ve sıkı işbirliğinin kurulması başkalarına hiçbir zaman zarar vermek ve saldırıda bulunmak gayesini gütmeyecektir. Gerçekleştirilmesi istenen dayanışma ve işbirliği faaliyetlerinin

gayesi, dünyada barış içinde refah ve mutluluğu temin etmek olacaktır. Türkler dünyanın hangi bölgesinde bulunurlarsa bulunsunlar, başka milletten olana komşularıyla veya iç içe yaşadıkları diğer topluluklarla dostluk ve iyi niyete, barışa dayalı yakın işbirliği içinde bulunmayı istemektedirler. Bunu belirttikten sonra, Ruslarla sürmekte olan münasebetlerimiz hakkında birkaç söz söylemek gerekli görülmektedir.”

Türkeş'e göre, Sovyetler Birliği dağılıncaya kadar birçok Türk bölgesi, Rus sömürgesi olarak yaşatılmıştır; fakat artık bu durum değişmelidir. Türkler, coğrafyanın ve tarihî olayların bölmüş olduğu çeşitli bağlantılar dolayısıyla Ruslarla dostça ve insan haklarına dayalı, demokrasi prensiplerine uygun çok sıkı bir işbirliği düzenlemelidir. Ruslarla kurulacak bu yeni münasebet düzeni başlıca şu ilkelere dayanmalıdır:

“Birinci ilke, mütekalibiyet ilkesidir. Her meselede aramızda münasebetler aynı ölçü, aynı nitelik ve nicelik içinde olacaktır. İkinci ilke ise, içişlerine karışmama ilkesidir. Üçüncü ilke, münasebetlerde taraflar eşit şartlarda ve eşitlik içinde bulunacaklardır. Dördüncü ilke, taraflar daima eşit haklara sahip olacaklardır.”

Atatürk ve Türkeş Öngördü ama Göremedi: “Türk Birliği Elbet Bir Gün Kurulacak!”

Alparslan Türkeş “1944 Milliyetçilik Olayı” adlı eserinde, Mahmut Esat Bozkurt’un “İnkılâp Tarihi Dersleri” ve “Atatürk İhtilali” adıyla yayınlanmış olan ve üniversitelerde okutulan kitabında, Atatürk’e ait olan “*Türk Birliğinin bir gün hakikat olacağına imanım vardır. Ben görmesem bile, gözlerimi dünyaya onun rüyaları içinde kapatacağım*” cümlesinin yer aldığını söylemektedir. Atatürk gibi Türkeş de Türk Birliğinin gerçekleşeceğini öngörmüş ve gerçekleşmesi için çalışmıştır.

Aradan yıllar geçti ama belli konularda ilerleme sağlansa da yetersiz kaldı ve Türkeş’in Türk Dünyası ile ilgili önerilerinin büyük bir kısmı gerçekleştirilemedi. Doğumunun 100. yılında rahmetle ve minnetle andığımız Türk Dünyasının Başbuğu Alparslan Türkeş’in Türk milliyetçiliğine ve Türk Dünyasına katkılarını anlatmakla bitiremeyiz. Bakü’deki Azatlık Meydanı’nda, bozkurt işareti ile halkı beraber selâmladıkları Azerbaycan’ın merhum Cumhurbaşkanı Ebulfez Elçibey, Alparslan Türkeş’in hakka yürüyüşünün ardından duygularını şu veciz sözlerle ifade etmişti:

“Seksen yıllık bir ömrünü büyük bir kısmını Türk millî varlığının, iç ve dış düşmanlardan korunmasına, esir Türklerin kurtuluşu, bağımsızlığı ve dünya Türklüğünün yükselişi uğrunda mubarize sarf eden büyük bir önder, sürdürdüğü mücadelenin zafer çalmakta olduğunu görerek rahatlıkla gözlerini kapattı.

Yıllar uzunluğunu çokları onu hayalperest saydı. Söylediklerine inanmadı. Halen 1944 yıl mahkemesinde Alparslan Türkeş bildirmiştir ki, 1917’de olduğu gibi, 1965’te veya 1999’da en büyük düşmanım Rusya’da bir devrim baş verecektir. Ve Türkiye buna hazırlıklı olmalıdır.

Tarih büyük liderin önce görünümünü birkaç yıllık farkla doğruladı. Rus emperyası dağıldı. Lakin ne yazıklar ki Türkiye bunu beklemiyordu...

Alparslan Türkeş 35 yıldan çok sabırla, azimle, metanetle mücadele verdi. Türkiye'nin komünizm esaretine düşerek Moskova'ya yahut Pekin'e oyuncak olunması önünde göğüs gerdi. Kıbrıs'ta, Azerbaycan'da, Doğu Türkistan'da, Orta Asya'da, Sibiry'a'da ve başka topraklardaki Türklerin azadlığa, bağımsızlığa kavuşacağına kalpten inandı ve devamlı faaliyet gösterdi. Türkiye'de büyük bir milliyetçi kadronun yetişmesinde ve Türk gençliğinin kendi millî kimliğine sahip çıkmasında onun hizmetleri erişilmezdir.

Yürekten inanırız ki, Alparslan Türkeş'in emelleri, fikirleri, Türk Milliyetçiliğinin yolunu aydınlatan 9 Işığı hiçbir zaman unutulmayacak ve 21. yüzyılda yükseleceği şeksiz olan Türklüğün temel kaynaklarından biri olarak daima canlı kalacaktır."

Sonuç

Yazımı MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli'nin Başbuğu anlattığı ve Ülkü Ocakları'nın internet sitesinde yer alan yazısından bir alıntıyla sonlandırmak istiyorum:

"Hakk'ın rahmetine kavuştuğu son ana kadar da davasına, yani Türk milletine ve Türk dünyasına, hizmet etmeye devam etmiştir. 1944 yılında zamanın siyasî iktidarının rüzgâra göre yön değiştiren zihniyetinin bir sonucu olarak uygulanan baskı ve zulümlerden 1997 yılının Nisanına kadar uzanan kararlı milliyetçilik mücadelesi, hayatını ülkesine ve milletine adanışlığın çok önemli ve güzel örneklerini ortaya koymuş olması, Başbuğumuzun siyasî kişiliğinin en kısa ve özlü ifadesidir."

Bu satırların yazarı da yürekten inanmaktadır ki nice yüzüncü yıllarda onun miras bıraktığı kurumlar, manevî mirasçıları olan Milliyetçi-Ülkücü Hareketin mensuplarının omuzlarında yükselmeye devam edecek, onun ülkü ve ilkeleri ilelebet yaşayacaktır. Milliyetçi-Ülkücü Hareketin mensupları Atatürk'ün ve Başbuğun bıraktığı mirasa sahip çıkacak, onların izinde Türk milletine ve Türk dünyasına hizmet etmeye devam edecek ve Türk Birliği'nin gerçek olması için çalışacaktır.